

SPOLOČENSTVO

“Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách ...”(Sk 2,42-47).

Boli vytrvalo spolu. To znamená byť spolu aj keď je nám ťažko, aj keď je nám nanič, aj keď mi niekto robí zlé. My nedokážeme byť vytrvalo spolu: niekto mi ublíži a ja už viac neprídem na stretnutie.

Byť vytrvalo spolu znamená budovať vzťahy k Bohu a ľuďom.

V podobenstve o márnotratnom synovi (por. Lk 15,11-32) si syn povedal, že peniaze sú lepšie ako byť s otcom. Vybral si zážitok namiesto vzťahu. Jeho priatelia boli pri ňom len vtedy, keď si mohli brať. Keď už nemal čo dávať, opustili ho. Vtedy zistil, že každý z týchto vzťahov, ktoré mal, ho nepovzbudil, neobohatil, neposilnil, práve naopak, vysal ho. Svet nám dnes ponúka práve takéto vzťahy. Vzťahy, ktoré nedávajú, ale berú. To je práca Zlého. On nám dnes doslova kradne vzťahy, aj v Cirkvi (stúpajúca rozvodovosť, kampaň proti rodine, presadzovanie homosexuálnych vzťahov, a pod.).

My si dnes vytvárame vzťahy **na základe príťažlivosti**. Vonkajšia krása je to, čo dnes považujeme za hodnotu. Máme snahu toho druhého vlastniť, ale my sami chceme zostať slobodní. Manipulujeme druhými, ale my nechceme byť manipulovaní.

Kedy sa to deje? Kedy manipulujeme s druhým človekom?

Keď sme závislí na ľuďoch a vyžadujeme od nich to, čo máme prijímať od Boha.

Podľa čoho to spoznáme? Ak sa sťažujeme na to, že nedostávame od iných to, čo potrebujeme (lásku, prijatie, povzbudenie, potešenie, pozornosť, oporu, útechu). Vtedy sa snažíme vlastniť človeka.

Môžete namietat: ale veď každý z nás toto očakáva od druhých. Áno, ale toto všetko nám ma najprv poskytnúť Boh a až potom si týmto máme vzájomne slúžiť – máme si byť navzájom potešením, oporou, útechou, povzbudením, a pod. Nebezpečné je, ak to začneme od iného

vyžadovať a ak začneme negatívne reagovať na to, že sa nám to nedostáva. Smieme lásku od druhých prijímať, ale nesmieme ju vyžadovať. Božie slovo nám veľmi jasne hovorí: *„Zlorečený je muž, ktorý dôveruje v človeka a telo urobil svojou oporou, ale od Pána sa mu srdce vzdialilo. Je ako tamariška na púšti, neuzrie prichádzať blaho, býva v púšti na vyhoreniskách, v zemi soľnatej, neobývanej“* (Jer 17,5-6).

Kto chce vlastniť ľudí ako majetok a spoliehať sa na nich, ostane v izolácii. Kto bude čerpať od Boha a dávať to druhým, tak môže očakávať aj od iných, že bude prijímaný, milovaný, požehnávaný, že mu bude odpustené, ale aj to, že bude napomínaný. Ináč budeme voči sebe len pokryteckí, navonok sa budeme pekne usmievať na seba, ale vnútri si budeme o tom druhom myslieť svoje.

Ak si nevytvoríme najprv svoj vzťah s Pánom, nevytvoríme skutočné vzťahy s ľuďmi. To znamená, že máme byť vytrvalo spolu nielen s ľuďmi, ale aj s Bohom.

Evanjelium totiž nebolo hlásané predovšetkým preto, aby sme sa nedostali do pekla. Ježiš ho ohlasoval preto, aby sme mohli vstúpiť do spoločenstva s Otcom skrze neho. A za toto sa modlil aj pred svojou smrťou: aby sme boli jedno s ním i navzájom medzi sebou (por. Jn 17). Nečudovali by sme sa, keby sa modlil za to, aby bola Cirkev mocná, aby sa dialo v nej veľa zázrakov, aby bola verná, aby nesklamala, a pod. No nemodlil sa za to. Modlil sa za jednotu. **Prečo?** Lebo Cirkev ustanovil, aby svet uveril. A moc svedectva o Bohu neexistuje ako samostatný dar, ako nejaký nástroj evanjelizácie. Moc získať druhých pre Krista neexistuje sama o sebe. Len spoločenstvo, ktoré presvedčí, že existuje medzi nami niečo, čo spôsobuje Boh, dokáže ľudí presvedčiť o tom, že existuje Boh v nebi.

Teda spoločenstvo nesúvisí v prvom rade so vzájomným vzťahom medzi nami, ale s naším spoločným vzťahom k Bohu. Nesúvisí v prvom rade s našou službou Bohu, ale s naším vzťahom k Bohu a potom so vzťahmi medzi nami. Takže ak nám niekto čokoľvek urobil, Boh chce,

aby sme tomuto človeku odpustili, lebo len tak môžeme byť zmierení aj s Bohom. A keď sme my čokoľvek urobili proti Bohu, robme pokánie, aby sme mohol žiť v spoločenstve s ľuďmi. Takže nesmieme v spoločenstve len tak sedieť a byť spokojný so sebou. Musíme rásť - **chodiť vo svetle** (por. 1Jn1,3-7). Čo to znamená chodiť vo svetle? Nechať Ducha Svätého, aby nás stále usvedčoval z hriechov. A my na to musíme stále a náležite reagovať - robiť pokánie.

Byť vytrvalo spolu znamená učiť sa.

Tam, kde sú skutočné vzťahy, tam Boh uzdravuje. Lenže takéto vzťahy dokážeme vytvárať len ak budeme prijímať seba samých. Ak sa odmietame, budú mať z nás tento dojem aj druhí. Tým zničíme všetky vzťahy, už v zárodku udusíme každú snahu.

Sebaodmietanie hovorí o tom, že máme obrovský strach z odmietnutia druhými. Preto, aby sme dokázali „byť vytrvalo spolu“ v spoločenstve, musíme vyhodiť zo svojho života postoje sebaodmietania a hnevu voči všetkému zlému v našom živote. **Ako to urobiť?** Podľa k Ježišovi a **uč sa od neho**: *“Podďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu”* (Mt 11,28-29).

Ľudská terapia spočíva v tom, že chceme človeka vytrhnúť z ťažkostí. Ježišova zase v tom, že sa máme učiť byť tichý a pokorný. A práve tieto dve veci nie sú pre človeka vôbec prirodzené. Ba naopak, my všetci rebelujeme, kritizujeme, odsudzujeme a sme pyšní.

Čo teda robiť? Pamätajme, že Ježiš zachránil rovnako všetkých okolo nás, naplnil všetkých tým istým Duchom, sme rovnoprávnymi členmi nebeského kráľovstva, slúžime tomu istému Pánovi a čítame to isté Božie slovo. Preto sme si vzájomne zaviazaní, oni nám a my im. Patríme k ľuďom vo svojej Cirkvi, či chceme alebo nie. **Máme voči nim záväzky**. A to preto, že nás Kristus zachránil, On zaplatil náš dlh voči Otcovi. A teraz máme my dlh voči Ježišovi. On chce, aby váš dlh, ktorý

máte voči nemu bol prevedený na jeho tajomné telo. Preto svoj dlh musíme splácať bratom a sestrám, ktorí sú okolo nás v Cirkvi. A to bez ohľadu na to, či oni pre nás niečo urobili alebo nie. Sme ich dlžníkmi. Sme si navzájom dlžníkmi.

Byť vytrvalo spolu znamená byť zodpovedným – prijať záväzok.

Záväzok vytvára v živote stabilitu. Ak by bol vzťah založený len na vzájomnej príťažlivosti, trval by len tak dlho, ako by trvala príťažlivosť. Zároveň by vytváral veľké napätie, pretože ľudia by sa stále museli snažiť byť príťažliví, aby nestratili toho druhého. Ak by bol vzťah založený len na príťažlivosti, nebol by ani vzťahom, lebo ak sa stratí príťažlivosť, stratí sa aj pocit blízkosti a ľudia si budú cudzí.

Nie sme priatelia preto, že si vychádzame v ústrety. Sme priatelia preto, že máme účasť na Evanjeliu.

Pamätajme, že vstupom do Cirkvi, do spoločenstva, sa pripájame k skupine hriešnikov, takých ako sme aj my. Je to je veľká skupina hriešnikov, nad ktorými sa Boh zľutoval práve tak, ako aj nad nami. Teda v Cirkvi, v spoločenstve, keď prídu problémy, keď sa nám niečo prestane páčiť, máme zotrvať a nie zutekať. Cirkev, spoločenstvo, nie je nejakým klubom. To nie sú ľudia, s ktorými sa potešíme a je nám dobre, dáme si chlebíčky a ideme domov. Ale sú to ľudia, s ktorými sa modlíme, s ktorými žijeme, s ktorými čítame Písmo. Sú to ľudia, s ktorými sa povzbudzujeme vo viere a **stretávame sa kvôli tomu, aby sme spoznávali Pána.**

Pozerajme na nich ako na ľudí, ku ktorým patríme. Snažme sa byť k nim citliví a zaujímajme sa o ich potreby, rozmýšľajme ako im pomôcť. Ak si nedokážeme prejať pomoc, vytvárame medzi sebou bariéry, nie sme úprimní. „Ak milujete tých, ktorí vás milujú, akúže máte zásluhu? Veď aj hriešnici milujú tých, čo ich milujú. Ak robíte dobre tým, čo vám dobre robia, akúže máte zásluhu? Veď to isté robia aj hriešnici” (Lk 6,32-33).

Nesmieme dovoliť, aby sa naše spoločenstvo prežívané v Duchu Svätom, plné modlitby a Božieho slova, **nahradilo nejakou kresťanskou alebo humanitnou činnosťou**. Podstata spoločenstva spočíva v obnovenom a živom vzťahu s Bohom. Nie v tom, že máme rovnaký záujem, rovnaké zameranie. Opravdivo môžeme niekoho spoznať len skrze Boha a tým, že zotrváваме v Bohu.

Bolo povedané veľa. Teraz zostaňme vo svojom srdci s Pánom a nechajme v sebe rezonovať tie slová, ktoré nás najviac oslovili.

Spracoval Imrich Degro

© *Spoločenstvo sv. Michala Archanjela*